

13. 6. 1990

vokno

Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

21

Renesanční dělník Vlasta Třešňák opět na Rychtě

Nejproletářtější český písničkář Vlasta Třešňák se nikdy nikam moc nehrnul. Dlouho zarputile vzdoroval agresivitě pánů z Bartolomějské, než byl v roce 1982 legálně vypuzen do Švédska. Nedivím se proto, že ho ani "listopadový uragán" nepřivál s první vlnou exulantických návštěvníků zpět do vlasti. Vyhnul se tak alespoň masovým mítinkům, které absolvovali jeho exiloví kolegové Jaroslav Hutka a Karel Kryl. Při svém rozlučkovém koncertu na Barácnické rychtě v Praze koncem sedmdesátých let si našťavaně povzdechl: "Všednem..., je to horší, než si myslíme..." Dnes to platí o to víc, protože nemine den, abychom z rozhlasu či televize neslyšeli deklamovat zpěváka s kytarou nějaká moudra. Bohužel jsme nezdravě propadli patosu a angažovanosti folkomanie. Kdysi to byl jeden z důvodů, proč karlínský bard a samorostlý bohém Vlasta Třešňák přestal veřejně vystupovat a jak vidno, stále si uvědomuje nebezpečnost tohoto fenoménu, který vlivem událostí posledních měsíců přerostl do oblundných rozměrů. V zahraničí omezil Třešňák svoji písničkářskou aktivitu na minimum, hrál sporadicky (např. na srazu u Čárliho), zato se intenzivněji věnoval svým dalším uměleckým zájmům: psaní a malování. Přesto v něm zůstal onen živel nezkrotnosti a přirozenosti, jaký z něho vyzářoval vždycky z pódia. Přesvědčil o tom všechny, kteří si ho přišli 29. května poslechnout znovu po letech na malostranskou Barácnickou rychtu, kde se předvedl v nejlepší formě. Opět dokázal posluchače uhranout svým expresivním pěveckým i hráčským projevem, svými virtuózními harmonikovými mezhrami, ryzími básnickými výkřiky o Koniáších, dělnících a postavách k podpírání, o Praze a poezii. Mezi písněmi vyprávěl o svých zážitcích z cest, četl úryvek z prozaických textů a nezapřel přitom herecké vlohy. Oproti koncertu z předchozího večera na Chmelnici působil mnohem uvolněněji a střízlivěji. Třešňákovův skromný comeback na Rychtě, který zorganizovala redakce časopisu Rock and pop, vnesl mezi stěny starého sálu, kde se tísnil nejen pamětníci někdejších Třešňákových recitálů, ale i ti nejmladší, kteří ho znají pouze z nahrávek a desek, atmosféru a ducha "zlaté éry" českého folku, který je patrně dávno v nenávratnu.

Miloš Fikejz

Vlasta Třešňák, Barácnická rychta, 29. 5. 1990

MCH Band

CHADIMA AKTUÁLNĚ

Interview s dnes už legendární postavou českého rocku Mikolášem Chadimou.

V: Mikoláši, kdy bude nový program?

CH: No, to je otázka, která mě velice mrzí, protože cítím výčitky svědomí – furt se mě na to někdo ptá, v recenzích se objevuje, že program není nový, ale... Hrál to strašně moc lidí, takže jsme se to učili několikrát znova, vždycky se to trochu předělalo – průšvih je ten, že nás to pořád baví. Kdysi, když jsme udělali nový program, tak jsme měli, dejme tomu, deset repríz a už jsme toho měli dost. Teď hodně hrajem, program se vyhrává, každé nové člen kapely do toho dá něco nového, takže tlak zevnitř, aby se dělal nový program, není tak silný. Tlak je teď ale zvenčí – viz tvoje otázka. No, já mám rozepsaný ještě nějaký věci z dob předrevolučních, asi pět, ke kterým nejsem schopnej se vrátit. A jak jsem mluvil i s jinými lidmi, kteří něco dělají, shodli jsme se na tom, že v otázce tvorby jsme na tom stejně, prostě nikdo nebyl schopnej zrovna něco dělat, byly důležitější věci. Náladu dělat mám až teď. Mám zapsaný schémata nebo motivy..., takže záležít už jen na čase. Počítám, že na podzim bychom měli vyjet s novým programem – nebo přestanem hrát. My bychom měli mít nějaký zájezdy mimo republiku. V zahraničí je propagované "Es reut..." kazetama a měnit to by nebylo zase moc dobrý. No, uvidíme, nový program by měl být na podzim.

V: Co dělal MCH Band v uplynulých měsících?

CH: V březnu jsem končil v práci a jsme profesionalizovaná kapela, takže hrajeme a hodně jezdíme. Zatím nás to baví. Má se za to, že hrajeme čím dál líp, doufám...

V: Zahraničí bylo?

CH: Zahraničí bylo. Říká se tady v kuloárech, že strašně moc jezdíme ven. Takže já to vezmu klidně od toho osmaosmdesátého na jaře, kdy jsem zase po letech dostal pas. Byli jsme jednou ve Varšavě, to bylo začátkem roku 1988, pak jsme byli ve

Wroclawi, tenkrát v tý dáblský, bezvadný..., pak jsme měli jet do Holandska, do poslední chvíle si se mnou hráli, jako že třeba pustí a třeba ne, nakonec nepustili... Pak až prvního prosince 1989 Kodaň, festival PERMUTANT. To vypadalo tak, že po tří večery se vždy střídala kapela – divadlo – kapela, ta první byla host ze zahraničí a ta druhá domácí. Ještě tam hrál John Rosse a Stirling Moss. A teď jsme byli v Maďarsku na KAROT festivalu, což byl kdysi slavný alternativní festival. Ale měli jsme dojem, že tam žádná alternativní kapela nebyla, samej pop, cejtili jsme se tam trochu cizí... Před 14 dny jsme byli ve východním Berlíně, vono už je to koneckonců jedno, jestli východní nebo západní, jsou tam ty díry ve zdi... To byl takovej zvláštní koncert. Číňani dělali se svou exilovou organizací "China for democracy" kongres. Jde jim o to, navazovat styky s ostatními východoevropskými opozičními hnutími... Ke mně je poslal nějaký Francouz s tím, že jsem chartista a že jako takovej můžu na jejich koncertu vystoupit s řečí. Byl jsem z toho trochu špatnej, necejtíl jsem se oprávněně vystupovat za Chartu sám..., i když je to blbost, proč koneckonců ne. Nakonec to dopadlo tak, že jim někdo z lidí tady řekl, že jsem muzikant, že mám kapelu a tím bylo vše vyřešený, protože oni v tu ránu řekli: "To je fajn, tak nám zahrajete." Bylo to prima, stolová úprava a Číňani tancovali na naší muziku, byli strašně spokojený a my jsme si ověřili, že se na naší muziku skutečně tancovat dá. Tancovali na to i live. A chtěl bych ještě říct, že jsou to bezvadný lidi strašně příjemný a bez mindráků. A když se ptali – oni o nás měli zájem – chtěli vědět, co se dělo tady, musel jsem jim říct, že o tom se ani nebudeme bavit, protože proti tomu, co se dělo u nich, to tady nebylo vůbec nic. Mimochodem, většina z nich je v Číně odsouzena k smrti.

V: Co se týče tvý knihy. Kdy bude vydána, kým a kde bude k dostání?

CH: Tak. Když jsem knihu dopsal a vydal ve vlastním nákladu, tak se to dostalo do rukou redaktorovi..., teď nevím, tady jsou furt ty bloky – jestli ho mám jmenovat – nebudu ho jmenovat..., třeba mu to bude líto... a třeba ne, radši ne, bloky se budou překonávat později... Ten to přičetl a byl z toho hrozně nadšený a začal dělat redakci. Byl v tý

době zaměstnaný jako důchodce ve Spisovatelích, ze kterého byl kdysi vyhozen jakožto aktivní. Tenhle člověk měl takovou hroznou hezkou ideu. Říkal, že v osmašedesátém by se stačilo vydat daleko víc knížek, kdyby byly redakčně hotové a mohli se rovnou začít tisknout. No a on pokládal za svůj úkol co nejvíc knih připravit, aby až zase přijde nějaký osmašedesátek, se mohlo začít rovnou tisknout. Tenhle člověk dal knížku redakčně dohromady a vzhledem k tomu, že dělal v tom Spisovatelích, tak ji snad protlačil tam, mělo to být v plánu na jedenadevadesát. Mezitím se ale ozvali lidé z Brna, z nového soukromého nakladatelství, kteří by to chtěli udělat hned a na rozdíl od toho Spisovatele by to ani nechtěli krátiť. To je totiž trochu problém, Spisovatel by to chtěl krátiť o cca 200 stran. Nevím si s tím rady ani já, ani ten redaktor. Příliš věcí by vypadlo, musely by se dělat nové, spojovací texty a... tak o 50 - 100 stran, to bychom ještě byli schopni... Musím se ještě se svým redaktorem domluvit, zda se to vydá radši jinde s tím, že to nebude krácený nebo se to povede zkrátit, ono by to možná neškodilo, třeba by knížka dostala větší spád, nevím...

V: *Já si myslím, že ta knížka je nacpaná fakty, že to krácení o 200 stran je strašně drastické zásah do textu...*

CH: ...hm, vypadá to tak. Navíc fotky ještě nejsou v Československu, ty se musej ještě sehnat.

V: *MCH Band má vydat desku u Globusu. Mohl bys nám o tom něco říct?*

CH: Začínat by se mělo "Es reut mich F", tedy posledním programem, bude to dvojalbum, stát bude snad 88 nebo 100 korun, až jak ceňák... Náklad 25 000, z toho 10 000 koupí Supraphon, takže bude normálně v krámcích, zbytek se bude distribuovat snad po knihkupectvích a něco by mělo jít do zahraničí. Po tomhle dvojalbu, snad ještě tento rok, by mělo vyjít "Velkoměsto" a singl "Papírový absolutno", na druhý straně bude pravděpodobně nová verze "Klekání" z "Gorlebensu".

V: *Děkuju za rozhovor.*

CH: Prosím. Rádo se stalo.

S Mikolášem Chadimou rozprávěl Oldřich Šima

Pozn.: *Rozhovor byl vysílán koncem května v pořadu Vokno do Vokna na stanici Svobodná Evropa.*

V REDAKCI JE K DOSTÁNÍ:

Trash-metalové LP skupiny **ASSESOR**
"Invaze" za 50 Kčs.

Dosud poslední básnická sbírka **EGONA BONDYHO** "Básně 1988 aneb Čas spíše chmurný" za 20 Kčs.

Kniha **PAVLA TIGRIDA**

"Dnešek je váš, zítřek je náš"
(podtitul "Dělnické revolty v komunistických zemích") za 24 Kčs.

CO S CYKLOSTYLEM

Za posledního půl roku se do Československa dostalo různými cestami velké množství cyklostylů zahraniční výroby. Jedná se nejčastěji o značku Gestetner a Rex-Rotary. Přesto, že se jedná o stroje starší, představují tyto dvě značky špičku v cyklostylech a je škoda, že jsou tak málo využity. Především zřejmě proto, že je tento způsob rozmnožování považován neodborníky za zastaralý. Hlavním argumentem pro používání

cyklostylu je cena jedné kopie. V této oblasti je naprosto bez konkurence - 500 listů cyklostylového papíru stojí 18 Kčs a je v poslední době snadno ke koupi v papírnictvích. Jeden kilogram barvy stojí 18,50 Kčs (pro srovnání 200 g barvy do XEROXU nás stálo 800 šilinků, balík papíru okolo 60-80 Kčs). Ve srovnání s ořetem vede cyklostyl v pohodovosti k tisku, v kvalitě samozřejmě nemůže konkurovat i při použití scanneru na snímání předloh (mimořádně jedna blána do scanneru přijde při současném kursu valut na 45 Kčs, tak je třeba je užívat s rozumem, česká cyklostylová blána stojí 120 Kčs). Problém, který potká uživatele zahraničního cyklostylu velmi rychle, že mu dojde originální barva, u Gestetneru tuby, u Rex-Rotary patrony. Tuby se nahradí tak, že buďto z použité tuby odříznete horní část, vymojete a vlepíte plastickou hadičku dostatečné délky lepidlem L-20 nebo můžete koupit v mototechně plastickou hadičku k mazacímu lisu za 5 Kčs a pilníkem ji opracovat do patřičných rozměrů. Hadičku stačí ponořit do piksly s barvou. Problém nastane, je-li barva příliš řídká. I to lze vyřešit: barvu ve starém hrnci prostě povaříme (za intenzivního míchání) do zhoustnutí, po vychladnutí nám zhoustne ještě víc. Prázdné patrony z Rex-Rotary plníme zásadně zahušťovanou barvou jednoduše tak, že nějakým zahnutým drátem vytrhneme plastické víko ven a lžící nacpeme barvu dovnitř. (Kdo je méně šikovný, beznadějně se ušpiní.)

Nakonec to nejdůležitější. Obrátila se na nás jedna západní dobročinná organizace s tím, že u nás v Československu zbytečně zahálí spousta těchto starších rozmnožovacích zařízení, zatímco například v Bulharsku mají k dispozici snad jenom jeden cyklostyl. Pokud můžete nabídnout nějaké opouštěné, avšak fungující rozmnožovací stroje, napište nám korespondenční lístek s těmito fakty: jaké zařízení můžete poskytnout, na jakou adresu se má ten dobročinný spolek obrátit. My se postaráme o předání adres.

Ant.

RESTAURACE RIEGROVY SADY (5 MIN PĚŠKY Z NÁM. JIŘÍHO Z PODĚBRADÍ)
PIVO - JIDLO - BAR - TANEC

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V REDAKCI ČASOPISU VOKNO, BOLZANOVA 7, PRAHA 1

VOKNO UVADÍ

VROZENÁ VADA
(Strakonice)
BEATOVÉ DRUŽSTVO
(Sokolov)
LITINOVÉJ PEPA
& PRUMYSLOVEJ
PLYN
UMĚLÁ HMOTA
DUŠEVNÍ HNILOBA
(objev roku)
Speciální host
ze slovenské
republiky
LAHKÁ MUZA
+ další hosté

SOBOTA 16.6. '90 od 17,30

BIZARRE FESTIVAL - 23. 6. od 12.00

LORELEY - Freilichbuhne St. Goarshausen (bei Bonn), vstupné 40 DEM.

Vystoupí:

THE RAMONES

PHILLIP BOA AND THE VOODOOCLUB

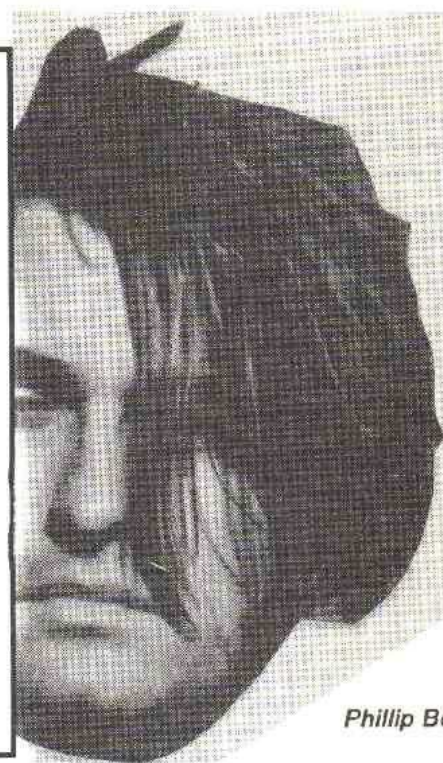
FIELDS OF THE NEPHILIM

THE THE

RIDE

GALAXY 500

a další...

Phillip Boa

Kterak zabít čas...

18. 6. Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30

Znouzectnost, Trikozols, Otcovy děti, Druhý raz na favách

19. 6. Žižkovské divadlo Praha, 19.30

Samuel Beckett - Čekání na Godota

ČVUT FJFI posluchárna 103, Břehová 7, Praha 1, 19.00

Bezpečnost jaderných elektráren - přednáška, na kterou jsou pozvány kapacity stojící názorově proti sobě. Stavět j. e., či nestavět? Pořádá Klub nezávislé inteligence.

Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30

Do řady! + Hubert Macháně

Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.00

Pro pocit jistoty + Bobři + Nemanželská šlechta

21. 6. Kralupy nad Vltavou, K - klub mládeže, 19.00

Sváťa Karásek

22. 6. ZK ČKD Blansko, 17.30

K tanci hrají **Elektrická svině, Ten den, Kandidát rock** pořádá Klub nezávislé kultury v Blansku

Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.30

OZW + Franta Mast

23. 6. Louny, Dělnický dům, 18.00

poezie: V. Hait, H. Chromý + folkový host

koncert: O. P. N. + Orchestr Bissexť + Hokr + **Pokaždý jinak + Fámula...**

host večera: Karel Srp (otázka Jazzové sekce a Artfóra)

pro slušné lidi nocleh v místě zajištěn - spacák s sebou

25. 6. Junior klub Na Chmelnici, Praha, 20.00

Vladimír Merta (ve spolupráci s firmou Šafrán)

26. 6. Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.00

V. Mišík + Etc...., Hudba Praha, Ztracené iluze

1. ČESKÝ WOODSTOCK 29. 6.-1. 7.

V letním kině areálu autocampu Rozkoš u České Skalice, začátek - 29. 6. v 19.00. Občerstvení zajištěno nonstop - ešusy a lžice s sebou. Možnost postavení stanu v areálu autocampu. Vstupné 29. 6. 45 Kčs, 30. 6. 55 Kčs, celkové vstupné 90 Kčs. Pořádá Art forum Česká Skalice.

Vystoupí: Fabrika, Šanov, Aku-Aku, Gun Dreams, Oboroh, Nátěrová hmota, Orchestr Bissexť, Elektrická svině, Nemanželská šlechta, Hluboká orba, Šaricí, Renons, Nšo-Či, Ten den, Bobřici, Pepa, Nos, A A pot, Houpací křeslo, Spektrum, Nepřichází v úvahu, Výkřiky břich, Těžká doba, Jakub Noha a další hosté.

Dne 17. 5. 1990 byla oficiálně zaregistrována společnost pro staroindické vědy a jógu, která se jmenuje **SARVAKULATANTRICKÁ SPOLEČNOST**, která pořádá každé pondělí od 18.00 přednášky na různá duchovní témata (převtělování, vyšší síly, duchovní mikrokosmos a makrokosmos, sféry...) ve Zvonařově ulici č. 6 u Skroupova náměstí na Žižkově. Spojení metrem na Jiřího z Poděbrad.